

Dz.U. 1999 Nr 66 poz. 751

OBWIESZCZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 26 kwietnia 1999 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o ochronie roślin uprawnych.

1. Na podstawie art. 149 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 668) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz.U. Nr 90, poz. 446), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:
 - 1) ustawą z dnia 20 sierpnia 1997 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 121, poz. 770),
 - 2) ustawą z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 668)i zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.
2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy nie obejmuje:
 - 1) art. 56-58 ustawy z dnia 12 lipca 1995 r. o ochronie roślin uprawnych (Dz.U. Nr 90, poz. 446), które stanowią:

„Art. 56. W ustawie z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz.U. z 1994 r. Nr 49, poz. 196) wprowadza się następujące zmiany:

 - 1) w art. 15 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w porozumieniu z Ministrem Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określi, w drodze rozporządzenia, sposób, zakres i warunki stosowania środków ochrony roślin w leśnym użytkowaniu gruntów.”;
 - 2) w art. 58 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) szczegółowe obowiązki jednostek organizacyjnych i osób fizycznych wynikające z art. 53-55 i art. 57, w tym dotyczące sposobu postępowania z odpadami powstającymi w wyniku obrotu i stosowania środków ochrony roślin.”.
 - Art. 57. W ustawie z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 41, poz. 324, z 1990 r. Nr 26, poz. 149, Nr 34, poz. 198 i Nr 86, poz. 504, z 1991 r. Nr 31, poz. 128, Nr 41, poz. 179, Nr 73,

poz. 321, Nr 105, poz. 452, Nr 106, poz. 457 i Nr 107, poz. 460, z 1993 r. Nr 28, poz. 127, Nr 47, poz. 212 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 27, poz. 96 i Nr 127, poz. 627 oraz z 1995 r. Nr 60, poz. 310 i Nr 85, poz. 426) w art. 11:

1) w ust. 1 dodaje się pkt 8b w brzmieniu:

„8b) konfekcjonowania i obrotu środkami ochrony roślin”;

2) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Zasady udzielania koncesji, o których mowa w ust. 1 pkt 8b, określają przepisy o ochronie roślin uprawnych.”

Art. 58. W ustawie z dnia 17 maja 1990 r. o podziale zadań i kompetencji określonych w ustawach szczególnych pomiędzy organy gminy a organy administracji rządowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz.U. Nr 34, poz. 198, Nr 43, poz. 253 i Nr 87, poz. 506 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425, Nr 107, poz. 464 i Nr 114, poz. 492) w art. 3 skreśla się pkt 3.”;

2) art 99 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. - Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. Nr 121, poz. 770), który stanowi:

„Art. 99. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2001 r., z tym że przepisy art. 12-98 wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

3) art. 150 ustawy z dnia 24 lipca 1998 r. o zmianie niektórych ustaw określających kompetencje organów administracji publicznej - w związku z reformą ustrojową państwa (Dz.U. Nr 106, poz. 668), który stanowi:

„Art. 150. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r., z wyjątkiem art. 26, art. 128 pkt 2, art. 139 pkt 1 i 10, art. 145 ust. 2 i 4, art. 146 ust. 2 i 4 oraz art. 147 ust. 2 i 3, które wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, i art. 34 pkt 1, art. 36 pkt 23, art. 48 pkt 1 i 3, art. 84, art. 97 pkt 1-3, 5-10 i 12-36 oraz art. 139 pkt 9 lit. a), które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.”.

USTAWA
z dnia 12 lipca 1995 r.
o ochronie roślin uprawnych

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 1999 r. Nr 66, poz. 751, Nr 101, poz. 1178; z 2001 r. Nr 22, poz. 248.

Rozdział 1
Przepisy ogólne

Art. 1.

Ustawa reguluje zagadnienia z zakresu:

- 1) ochrony roślin uprawnych przed organizmami szkodliwymi,
- 2) zapobiegania przenikaniu organizmów szkodliwych przez granicę państwową oraz rozprzestrzenianiu się tych organizmów w kraju,
- 3) zapobiegania zagrożeniom dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska, które mogą powstać w wyniku obrotu i stosowania środków ochrony roślin.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) organizmy szkodliwe - zwierzęta, rośliny, grzyby, bakterie, wirusy, wiroidy i inne mikroorganizmy, które mogą spowodować szkody w roślinach i produktach roślinnych,
- 2) świadectwo fitosanitarne - dokument określający stan fitosanitarny roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, wystawiony przez służbę ochrony roślin państwa, z którego są wywożone,
- 3) paszport roślin - dokument dotyczący stanu fitosanitarnego roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wprowadzanych do obrotu,
- 4) inne wymagania fitosanitarne - środki zapobiegawcze ograniczające możliwość wprowadzania na polski obszar celny i przemieszczania w ramach procedury tranzytu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów zawierających organizmy szkodliwe,
- 5) rośliny – żywe rośliny lub ich części, wraz z nasionami w znaczeniu botanicznym, z wyjątkiem nasion, które nie są przeznaczone do siewu; w szczególności za żywe części roślin uznaje się:
 - a) owoce i warzywa, z wyjątkiem zamrożonych do temperatury nie wyższej niż minus 18⁰C,

- b) bulwy, bulwocebule, cebule i kłącza,
 - c) kwiaty cięte,
 - d) ścięte drzewa oraz ich gałęzie z liśćmi,
 - e) sadzonki zielne i zrazy półzdrewniałe i zdrewniałe,
 - f) kultury tkankowe roślin,
- 6) produkt roślinny - nieprzetworzony lub wstępnie przetworzony materiał pochodzenia roślinnego niebędący rośliną,
- 7) przedmioty - rzeczy niebędące roślinami i produktami roślinnymi, które mogą zawierać organizmy szkodliwe, stanowiące zagrożenie dla roślin uprawnych,
- 8) środki ochrony roślin - substancje biologicznie czynne i preparaty zawierające jedną lub więcej substancji biologicznie czynnych i ich metabolity, mikroorganizmy i produkty ich życiowej działalności, a także żywe organizmy przeznaczone do:
- a) ochrony roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przed organizmami szkodliwymi,
 - b) niszczenia niepożądanych roślin,
 - c) regulowania wzrostu i rozwoju roślin oraz innych procesów biologicznych w roślinach, z wyjątkiem roślin przeznaczonych wyłącznie do nawożenia,
 - d) poprawy właściwości lub skuteczności substancji lub mieszanin substancji wykorzystywanych do celów, o których mowa w lit. a)-c),
- 9) substancja biologicznie czynna - aktywną część środka ochrony roślin,
- 10) okres karencji - czas, który powinien upłynąć od dnia zastosowania środka ochrony roślin do dnia zbioru roślin lub produktów roślinnych przeznaczonych do konsumpcji,
- 11) okres prewencji - czas, w którym ludzie i zwierzęta nie powinni stykać się z roślinami, na których zastosowano środki ochrony roślin, oraz przebywać w ich pobliżu, a także w obiektach, w których stosowano te środki,
- 12) kontrola fitosanitarna - czynności mające na celu stwierdzenie, czy rośliny, produkty roślinne i przedmioty, w tym również środki transportu służące do ich przywożenia, wywożenia i przewożenia, oraz miejsca ich przechowywania i przeładunku nie zawierają organizmów szkodliwych i czy spełniają inne wymagania fitosanitarne,
- 13) partia roślin, produktów roślinnych i przedmiotów - ilość roślin, produktów roślinnych jednego gatunku lub przedmiotów pochodzących od jednego nadawcy, przewożonych tym samym środkiem transportu do jednego odbiorcy,
- 14) konfekcjonowanie środków ochrony roślin - przepakowywanie ich z większych opakowań do mniejszych,
- 15) obrót – oferowanie do nabycia, nabycie oraz zbywanie środków ochrony roślin, roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.
- 16) posiadacz - osobę fizyczną, prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, w których władaniu znajdują się grunty, rośliny, produkty roślinne i przedmioty,

- 17) pozostałość środka ochrony roślin - jedną lub więcej substancji biologicznie czynnych, ich metabolitów, produktów rozkładu i produktów reakcji, obecnych w roślinach lub na ich powierzchni, w produktach pochodzenia roślinnego, zwierzęcego i w środowisku, w wyniku stosowania środka ochrony roślin.

Rozdział 2

Ochrona roślin uprawnych przed organizmami szkodliwymi

Art. 3.

1. Organizmy szkodliwe, określone przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, podlegają obowiązkowi zwalczania.
2. W razie pojawienia się organizmów szkodliwych, o których mowa w ust. 1, posiadacze są obowiązani do:
 - 1) zawiadamiania właściwego miejscowo wojewódzkiego inspektora ochrony roślin, zwanego dalej „wojewódzkim inspektorem”, lub właściwego miejscowo organu gminy o ich wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia,
 - 2) zwalczania ich na własny koszt oraz zapobiegania ich szerzeniu się, w szczególności przez:
 - a) nieuprawianie określonych gatunków lub odmian roślin uprawnych, zaniechanie ich obrotu bądź uzależnienie ich uprawy lub obrotu od spełnienia określonych warunków,
 - b) zniszczenie, przerobienie, oczyszczenie lub odkażenie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
 - c) oczyszczenie lub odkażenie przedmiotów, w których znajdują się lub mogą znajdować się organizmy szkodliwe,
 - d) odkażenie gleby i podłoża,
 - e) ograniczenie lub zaniechanie przywożenia i wywożenia roślin i produktów roślinnych albo uzależnienie ich przywożenia i wywożenia od spełnienia określonych warunków.
3. Szczegółowe obowiązki, o których mowa w ust. 2 pkt 2, wojewódzki inspektor określa w drodze decyzji, z zastrzeżeniem art. 3a.
4. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora, może, w drodze rozporządzenia wprowadzić na obszarze województwa lub jego części obowiązek zwalczania organizmów szkodliwych innych niż określone przez ministra właściwego do spraw rolnictwa. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 3a.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe sposoby zwalczania i zapobiegania rozprzestrzenianiu się organizmów charakteryzujących się szczególną szkodliwością, których zwalczanie wynika z zobowiązań międzynarodowych lub których występowanie może:
 - 1) przyczynić się do znacznego lub całkowitego zniszczenia roślin lub produktów roślinnych,
 - 2) uniemożliwić uprawę roślin na zarażonym gruncie.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, należy uwzględnić metody zwalczania organizmów szkodliwych i zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się, biorąc pod uwagę metody przyjęte przez międzynarodowe organizacje ochrony roślin.

Art. 3b.

1. Zabrania się hodowli i przechowywania organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, może zezwolić na hodowlę lub przechowywanie organizmów, o których mowa w ust. 1, jeżeli organizmy te przeznaczone są do celów naukowo-badawczych lub do prowadzenia prac nad tworzeniem odmian roślin uprawnych.

Art. 4.

1. W razie szczególnego zagrożenia roślin uprawnych przez organizmy szkodliwe, które mogą spowodować znaczne lub całkowite zniszczenie roślin, oraz w razie konieczności zastosowania zabiegów wynikających z zobowiązań międzynarodowych, wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji, nakazać zwalczanie organizmów szkodliwych przez posiadaczy lub wyznaczone jednostki organizacyjne, całkowicie lub częściowo na koszt Skarbu Państwa, a posiadacze są obowiązani umożliwić wykonanie tych zabiegów.
2. Posiadaczom, którzy stosując się do decyzji wojewódzkiego inspektora doznali szkody, przysługuje odszkodowanie od Skarbu Państwa za rzeczywistą szkodę, w wysokości ustalonej w drodze decyzji przez ten organ.

Art. 5.

1. Organ gminy, który otrzymał zawiadomienie o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia organizmu szkodliwego podlegającego obowiązkowi zwalczania, przekazuje je niezwłocznie właściwemu miejscowo wojewódzkiemu inspektorowi, który prowadzi ewidencję występowania organizmów szkodliwych.
2. Wojewódzki inspektor sprawdza informacje zawarte w zawiadomieniu, a w razie ich potwierdzenia ustala zasięg występowania organizmów szkodliwych, liczbę lub wielkość partii porażonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz zawiadamia o tym ich posiadaczy.

Art. 5a.

1. W razie stwierdzenia wystąpienia organizmów szkodliwych charakteryzujących się szczególną szkodliwością wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, wyznacza strefy porażenia, w których występują te organizmy, a w razie potrzeby strefy bezpieczeństwa na obszarze przylegającym do stref porażenia, w których powinny być stosowane środki zapobiegawcze.
2. Strefy porażenia i strefy bezpieczeństwa wyznaczane są na okres niezbędny do zwalczania organizmów szkodliwych charakteryzujących się szczególną szkodliwością.

3. Po stwierdzeniu braku organizmów szkodliwych, o których mowa w ust. 1, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, znosi wyznaczone strefy porażenia i strefy bezpieczeństwa.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi szczegółowe zasady wyznaczania stref porażenia i stref bezpieczeństwa w związku z wystąpieniem organizmów szkodliwych charakteryzujących się szczególną szkodliwością, mając na uwadze zapobieżenie rozprzestrzenianiu się tych organizmów.

Art. 6.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania.

Rozdział 3

Wprowadzanie na polski obszar celny, wyprowadzanie z polskiego obszaru celnego lub przemieszczanie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów w ramach procedury tranzytu

Art. 7.

1. Rośliny, produkty roślinne, przedmioty oraz środki ich transportu wprowadzane na polski obszar celny są wolne od organizmów szkodliwych, określonych w wykazie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, oraz spełniają inne wymagania fitosanitarne.
2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przemieszczanych w ramach procedury tranzytu w nieszczelnych lub nie zaplombowanych opakowaniach oraz w razie przeładowywania ich na terenie kraju.

Art. 7a.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, może zakazać wprowadzania na polski obszar celny i przemieszczania w ramach procedury tranzytu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów z krajów, w których występują organizmy szkodliwe podlegające obowiązkowi zwalczania, w razie szczególnego zagrożenia organizmami szkodliwymi, których przywóz jest zabroniony, jak również innymi organizmami szkodliwymi mogącymi spowodować znaczne straty w uprawach roślin, mając na uwadze zapobieżenie przedostawaniu się tych organizmów na teren kraju.

Art. 8.

1. Ze względów fitosanitarnych zabrania się wprowadzania na polski obszar celny roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, określonych w wykazie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, może zezwolić na wprowadzenie na polski obszar celny roślin, produktów roślinnych, przedmiotów oraz organizmów szkodliwych, których wprowadzanie jest zabronione, je-

żeli są one przeznaczone do celów naukowo-badawczych lub prowadzenia prac nad tworzeniem odmian roślin uprawnych.

Art. 9.

1. Każda partia roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów, określonych w wykazie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3, wprowadzana na polski obszar celny, wyprowadzana z polskiego obszaru celnego oraz przemieszczana w ramach procedury tranzytu powinna być zaopatrzona w świadectwo fitosanitarne, chyba że przepisy państwa, do którego rośliny i produkty roślinne oraz przedmioty są wywożone, świadectwa takiego nie wymagają.
2. Świadectwo fitosanitarne dotyczące wprowadzanych na polski obszar celny roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wystawia się w języku polskim albo angielskim, albo francuskim, albo niemieckim, albo rosyjskim, jeżeli porozumienia międzynarodowe nie stanowią inaczej.
3. Świadectwo fitosanitarne dotyczące wyprowadzanych z polskiego obszaru celnego roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wystawia właściwy terenowo wojewódzki inspektor; odpowiedni w tej sprawie wniosek składa się co najmniej pięć dni przed planowanym wyprowadzeniem z polskiego obszaru celnego, a w razie późniejszego złożenia wniosku wojewódzki inspektor może odmówić wydania świadectwa fitosanitarnego.
4. Świadectwo fitosanitarne, o którym mowa w ust. 3, wystawia się zgodnie z wymaganiami fitosanitarnymi określonymi w przepisach państwa, do którego rośliny i produkty roślinne oraz przedmioty są wyprowadzane z polskiego obszaru celnego.
5. Rośliny, produkty roślinne oraz przedmioty wyprowadzane z polskiego obszaru celnego bada się w miejscu ich pochodzenia; dopuszcza się badanie roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów poza miejscem ich pochodzenia, jeżeli osoba dokonująca wyprowadzania z polskiego obszaru celnego przedstawi wojewódzkiemu inspektorowi dowody wskazujące na miejsce ich pochodzenia.

Art. 10.

1. Granicznej kontroli fitosanitarnej podlegają wprowadzane na polski obszar celny i przemieszczane w ramach procedury tranzytu rośliny, produkty roślinne i przedmioty wraz ze środkami transportu, chyba że ich przemieszczanie w ramach procedury tranzytu odbywa się w szczelnych, zaplombowanych opakowaniach lub środkach transportu i nie są one przeładowywane na terenie kraju.
2. W razie konieczności przeładowania przemieszczanych w ramach procedury tranzytu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów przewożący jest obowiązany niezwłocznie zawiadomić wojewódzkiego inspektora, na którego terenie działania ma nastąpić przeładunek.
3. Graniczną kontrolę fitosanitarną przeprowadza się w urzędach celnych, o których mowa w art. 13 ust. 2.
4. W szczególnie uzasadnionych wypadkach graniczna kontrola fitosanitarna może być przeprowadzana, za zgodą Głównego Inspektora Ochrony Roślin, w innych miejscach niż określone w ust. 3.

Art. 11.

1. Graniczna kontrola fitosanitarna odbywa się równocześnie z odprawą celną; urzędy celne mogą dokonać odprawy celnej roślin, produktów roślinnych i przedmiotów lub przekazać je do odprawy celnej innym urzędom celnym, po uprzednim przeprowadzeniu granicznej kontroli fitosanitarnej.
2. Organy celne są obowiązane niezwłocznie zawiadomić właściwy miejscowo organ przeprowadzający graniczną kontrolę fitosanitarną o wprowadzeniu na polski obszar celny roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów.
3. Posiadacze zamierzający wprowadzić na polski obszar celny rośliny, produkty roślinne i przedmioty są obowiązani do zawiadomienia o tym wojewódzkiego inspektora, nie później niż 48 godzin przed przywozem, oraz do współdziałania z wojewódzkim inspektorem w zakresie wykonywania granicznej kontroli fitosanitarnej.

Art. 12.

1. Wojewódzki inspektor, w zależności od wyników granicznej kontroli fitosanitarnej, podejmuje jedną z następujących decyzji:
 - 1) zezwala na wprowadzenie na polski obszar celny lub przemieszczenie w ramach procedury tranzytu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
 - 2) zakazuje wprowadzenia na polski obszar celny lub przemieszczenia w ramach procedury tranzytu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
 - 3) na koszt posiadacza nakazuje:
 - a) przeprowadzenie obserwacji i badań wykluczających występowanie określonych organizmów szkodliwych,
 - b) jednorazowe przeprowadzenie zabiegu odkażenia roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów w wyznaczonym do kontroli fitosanitarnej urzędzie celnym, o ile istnieją tam warunki pozwalające na wykonanie zabiegu w sposób niezagrażający zdrowiu ludzi i niepowodujący skażenia środowiska, a także odkażenie miejsc składowania i przeładunku lub określa inny sposób postępowania w celu likwidacji organizmów szkodliwych,
 - c) zniszczenie roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów.
2. Decyzja wojewódzkiego inspektora, o której mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a), może stanowić podstawę do:
 - 1) objęcia towaru procedurą tranzytu, w ramach której towar przemieszczony jest z jednego miejsca znajdującego się na polskim obszarze celnym do drugiego, na czas niezbędny do uzyskania wyników badań; w tym czasie rośliny, produkty roślinne oraz przedmioty są towarami składowanymi czasowo w rozumieniu przepisów Kodeksu celnego,
 - 2) objęcia towaru procedurą dopuszczenia do obrotu, jeżeli stosowana jest procedura uproszczona, lub procedurą składu celnego, z tym że rośliny nie powinny być wprowadzone do obrotu na terenie kraju do czasu wydania przez wojewódzkiego inspektora decyzji, o której mowa w ust. 1 pkt 1.
3. W razie wydania przez wojewódzkiego inspektora decyzji zakazującej wprowadzenia na polski obszar celny, organ celny nakazuje wycofanie towaru za grani-

cę; koszty wycofania ponosi posiadacz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.

4. Postępowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, prowadzi się w przypadku gdy:
 - 1) stan zepsucia roślin i produktów roślinnych nie pozwala na przeprowadzenie kontroli fitosanitarnej,
 - 2) zostały ujawnione organizmy szkodliwe, których wprowadzenie na polski obszar celny nie jest zabronione, a zachodzi uzasadnione podejrzenie, że mogą one spowodować znaczne szkody.
5. W razie stwierdzenia, że partia wprowadzanych na polski obszar celny roślin, produktów roślinnych i przedmiotów nie jest zaopatrzona w świadectwo fitosanitarne, lub gdy świadectwo nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 9, wojewódzki inspektor, w drodze decyzji, może:
 - 1) zakazać wprowadzenia na polski obszar celny roślin i produktów roślinnych oraz przedmiotów,
 - 2) zatrzymać, na koszt posiadacza, rośliny, produkty roślinne oraz przedmioty w miejscu odprawy celnej w celu ustalenia, w drodze badań laboratoryjnych, stanu ich zdrowotności oraz wydania stosownego zaświadczenia.
6. Decyzjom, o których mowa w ust. 1, 3 i 5, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.
7. Kopię decyzji wojewódzkiego inspektora dołącza się do zgłoszenia celnego.

Art. 13.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów oraz organizmów szkodliwych, których wprowadzanie na polski obszar celny jest zabronione, uwzględniając ich rozmieszczenie geograficzne i znaczenie oraz występowanie organizmów szkodliwych na określonych roślinach, produktach roślinnych i przedmiotach, a także uwzględniając Polską Scaloną Nomenklaturę Towarową Handlu Zagranicznego (PCN) w odniesieniu do roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
 - 2) inne wymagania fitosanitarne dotyczące roślin, produktów roślinnych i przedmiotów wprowadzanych na polski obszar celny, zaznaczając, które z tych wymagań powinny być potwierdzone w świadectwie fitosanitarnym, uwzględniając ochronę kraju przed rozprzestrzenianiem się organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania,
 - 3) wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, uwzględniając Polską Scaloną Nomenklaturę Towarową Handlu Zagranicznego (PCN), w odniesieniu do których wymagane jest świadectwo fitosanitarne przy wprowadzaniu na polski obszar celny, biorąc pod uwagę podatność tych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów na porażenie przez organizmy szkodliwe i zagrożenie dla innych roślin,
 - 4) wzory świadectw fitosanitarnych i terminy ich wystawiania, uwzględniając w tym zakresie wzory określone w Międzynarodowej Konwencji Ochrony Roślin FAO,
 - 5) warunki, jakie powinny być spełnione w wypadku hodowli i przechowywania organizmów szkodliwych przeznaczonych do celów naukowo-badawczych lub do prowadzenia prac nad tworzeniem odmian roślin

uprawnnych, mając na uwadze ochronę kraju przed rozprzestrzenianiem się organizmów szkodliwych podlegających obowiązkowi zwalczania.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, urzędy celne, w których przeprowadza się graniczną kontrolę fitosanitarną, uwzględniając warunki lokalowe i techniczne wymagane do przeprowadzania kontroli.

<Rozdział 3a

Produkcja roślin, wytwarzanie produktów roślinnych i przedmiotów, obrót nimi oraz tworzenie stref chronionych

Art. 13a.

1. Uprawę roślin lub wytwarzanie produktów roślinnych i przedmiotów, określonych na podstawie przepisów art. 13e pkt 1, mogą prowadzić producenci roślin lub wytwórcy produktów roślinnych i przedmiotów wpisani do rejestru producentów roślin, zwanego dalej „rejestrem producentów”.
2. Przepis ust. 1 dotyczy również przedsiębiorców wprowadzających na polski obszar celny określone rośliny, produkty roślinne i przedmioty oraz prowadzących obrót nimi.
3. Przepis ust. 1 i 2 nie dotyczy producentów, którzy wytwarzają rośliny, produkty roślinne lub przedmioty w ilościach lub na powierzchniach nieprzekraczających limitów określonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, z przeznaczeniem dla ostatecznego odbiorcy na rynku krajowym.
4. Rejestr producentów prowadzi wojewódzki inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorców, o których mowa w ust. 1 i 2, zwanych dalej „podmiotami”.

Art. 13b.

1. Podmioty w celu wpisania do rejestru producentów są obowiązane:
 - 1) złożyć wniosek do właściwego wojewódzkiego inspektora o wpis do rejestru producentów,
 - 2) posiadać plan gospodarstwa lub innych obiektów, na którym zaznaczone są numery działek zgodnie z ewidencją gruntów, miejsca magazynowania i wysyłki roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
 - 3) prowadzić ewidencję posiadanych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.
2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, zawiera następujące dane:
 - 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz określenie adresu lub siedziby podmiotu,
 - 2) określenie miejsca produkcji roślin lub wytwarzania produktów roślinnych i przedmiotów albo prowadzenia obrotu nimi,
 - 3) wykaz nazw uprawianych roślin lub wytwarzanych produktów roślinnych i przedmiotów albo roślin, produktów roślinnych i przedmiotów pozostających w obrocie,

dodany rozdział 3a
wchodzi w życie z dn.
1.01.2003 r. (Dz.U. z
2001 r. Nr 22, poz.
248).

- 4) wskazanie osoby odpowiedzialnej za współpracę z wojewódzkim inspektorem,
- 5) informację, że zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 2-3.

Art. 13c.

1. Wojewódzki inspektor sprawdza dane zawarte we wniosku i jeżeli podmiot spełnia warunki, o których mowa w art. 13b ust. 1 pkt 2-3, wydaje decyzję o wpisaniu go do rejestru.
2. Rejestr producentów zawiera następujące dane:
 - 1) numer podmiotu nadany przez wojewódzkiego inspektora,
 - 2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres lub siedzibę podmiotu,
 - 3) określenie miejsca i rodzaju prowadzonej działalności,
 - 4) nazwę uprawianych roślin lub wytwarzanych produktów roślinnych i przedmiotów albo roślin, produktów roślinnych i przedmiotów pozostających w obrocie,
 - 5) imię i nazwisko osoby upoważnionej do współpracy z wojewódzkim inspektorem,
 - 6) datę wpisu do rejestru lub wykreślenia z rejestru,
 - 7) informacje o przeprowadzonych kontrolach,
 - 8) informacje o wystawionych paszportach roślin i paszportach zastępczych dotyczących roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, o których mowa w pkt 4.
3. Podmiot wpisany do rejestru producentów jest obowiązany:
 - 1) umożliwić wojewódzkiemu inspektorowi przeprowadzanie czynności kontrolnych w każdym czasie i miejscu,
 - 2) niezwłocznie zawiadomić wojewódzkiego inspektora o zmianach danych podlegających wpisowi, zaistniałych po rejestracji,
 - 3) prowadzić obserwację występowania organizmów szkodliwych, w sposób i w terminach uzgodnionych z wojewódzkim inspektorem.

Art. 13d.

W razie stwierdzenia, że podmiot wpisany do rejestru producentów nie spełnia ustawowych wymogów dotyczących produkcji roślin, produktów roślinnych i przedmiotów lub prowadzenia obrotu nimi, wojewódzki inspektor wydaje decyzję o jego skreśleniu z rejestru producentów.

Art. 13e.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) wykaz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których uprawę, wytwarzanie lub obrót mogą prowadzić podmioty wpisane do rejestru producentów, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego stanu zdrowotności roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,

- 2) termin składania wniosków o wpisanie do rejestru producentów, uwzględniając możliwość przeprowadzenia kontroli określonych roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
- 3) limity, o których mowa w art. 13a ust. 3, mając na względzie zachowanie właściwego poziomu ochrony przed rozprzestrzenianiem się organizmów szkodliwych.

Art. 13f.

1. Każda partia lub opakowanie jednostkowe wprowadzanych do obrotu roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, o których mowa w art. 13a ust. 1 i 2, z zastrzeżeniem art. 13a ust. 3, musi być zaopatrzona w paszport roślin.
2. Paszport roślin wystawia wojewódzki inspektor, po przeprowadzeniu kontroli stanu zdrowotności roślin, produktów roślinnych i przedmiotów i stwierdzeniu, że nie są porażone organizmami szkodliwymi.
3. W razie konieczności przeładunku, przepakowania, łączenia lub podziału znajdujących się w obrocie partii roślin, produktów roślinnych lub przedmiotów wojewódzki inspektor wystawia paszport zastępczy.
4. Wystawienie paszportu i paszportu zastępczego podlega opłacie.

Art. 13g.

Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) szczegółowe zasady wystawiania paszportów roślin, informacje w nich zawarte a także ich wzory, uwzględniając pochodzenie i przeznaczenie roślin, produktów roślinnych i przedmiotów,
- 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, wysokość opłaty za wystawienie paszportu lub paszportu zastępczego roślin w zależności od jego rodzaju, pokrywającej koszty przygotowania paszportu oraz związanych z tym badań.

Art. 13h.

1. W celu zabezpieczenia określonego obszaru przed przedostawaniem się i rozprzestrzenianiem się określonych organizmów szkodliwych może być utworzona strefa chroniona.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze rozporządzenia:
 - 1) tworzy strefę chronioną, jeżeli na objętym strefą obszarze nie występuje określony organizm szkodliwy, a panujące w strefie warunki klimatyczno-glebowe i dane z zakresu biologii organizmu szkodliwego uzasadniają tę decyzję,
 - 2) znosi strefę chronioną, jeżeli nie są spełnione warunki wymienione w pkt 1.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa, tworząc strefę chronioną, określa:
 - 1) nazwę organizmu szkodliwego, z występowaniem którego wiąże się utworzenie strefy chronionej,

- 2) wykaz organizmów szkodliwych oraz roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzanie do strefy chronionej i przemieszczanie wewnątrz tej strefy jest zabronione,
 - 3) wymagania, jakie mają spełniać określone rośliny, produkty roślinne i przedmioty wprowadzane do strefy chronionej i przemieszczane wewnątrz tej strefy,
 - 4) granice strefy chronionej,
 - 5) zasady kontroli roślin, produktów roślinnych i przedmiotów.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, może zezwolić na przywóz do strefy chronionej organizmów szkodliwych, roślin, produktów roślinnych i przedmiotów, których wprowadzanie do strefy chronionej jest zabronione, jeżeli przeznaczone są one do celów naukowo-badawczych lub prac nad tworzeniem odmian roślin uprawnych.>

Rozdział 4

Obrót i stosowanie środków ochrony roślin

Art. 14.

1. Do obrotu i stosowania mogą być dopuszczone tylko te środki ochrony roślin, które przy prawidłowym stosowaniu, zgodnie z ich przeznaczeniem, nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska, a w szczególności środki ochrony roślin, które nie zawierają substancji biologicznie czynnych, których stosowanie jest zabronione ze względu na takie zagrożenie.
- 1a. Środki ochrony roślin zawierające substancje biologicznie czynne, które mogą mieć szkodliwy wpływ w określonych sytuacjach na zdrowie ludzi, zwierząt oraz środowisko, dopuszcza się do obrotu i stosowania w ograniczonym zakresie.
2. Dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania wymaga zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.
3. Materiał siewny zawierający środki ochrony roślin dopuszcza się do obrotu i stosowania tylko wtedy, jeżeli na te środki zostało wydane zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania.

Art. 15.

1. Wniosek o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania składa producent lub importer do ministra właściwego do spraw rolnictwa.
2. Do wniosku należy dołączyć:
 - 1) pozytywne wyniki badań skuteczności działania środka ochrony roślin, przeprowadzonych w jednostkach upoważnionych, w drodze decyzji, przez podmiot określony, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa,
 - 2) opinie w sprawie szkodliwości środka ochrony roślin dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,
 - 3) opinię o odpowiedniej jakości substancji biologicznie czynnej,

- 4) projekt etykiety-instrukcji stosowania, przygotowany przez podmiot, o którym mowa w pkt 1, z wykorzystaniem opinii, określonych w pkt 1-3,
 - 5) zgodę producenta środka ochrony roślin, w przypadku gdy wnioskodawcą jest importer.
3. Od decyzji, o której mowa w ust. 2 pkt 1, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rolnictwa.
4. Na potrzeby przeprowadzania badań i wydawania opinii, o których mowa w ust. 2 pkt 1-3, producent lub importer jest obowiązany dostarczyć szczegółową dokumentację dotyczącą tego środka.
5. Dane zawarte w dokumentacji, o której mowa w ust. 4, mogą być wykorzystane tylko dla potrzeb prowadzonego postępowania rejestracyjnego, przez organ wydający zezwolenie oraz inne jednostki prowadzące badania, a także wydające opinie w tym postępowaniu.
- 5a. Przepis ust. 5 nie dotyczy:
- 1) nazw i zawartości substancji biologicznie czynnych,
 - 2) danych o właściwościach fizykochemicznych środka i substancji biologicznie czynnych,
 - 3) syntetycznego omówienia wyników badań skuteczności działania środka oraz jego szkodliwości dla ludzi, zwierząt oraz środowiska,
 - 4) zalecanych metod i środków ostrożności w postępowaniu ze środkami ochrony roślin podczas ich przechowywania, transportu, pożaru lub innych sytuacji niebezpiecznych,
 - 5) metod analizy środka i jego pozostałości,
 - 6) sposobu postępowania z opakowaniami po środku i ze środkiem nieprzydatnym do zastosowania,
 - 7) sposobów odkażania w razie przypadkowego rozlania lub wycieku środka w celu zapobieżenia skażeniu środowiska,
 - 8) sposobów udzielania pierwszej pomocy lekarskiej w przypadku zatrucia ludzi.
6. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania wydaje minister właściwy do spraw rolnictwa, po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji, o której mowa w art. 15a ust. 1.

Art. 15a.

1. Tworzy się Komisję do Spraw Rejestracji Środków Ochrony Roślin, zwaną dalej „Komisją”.
2. Komisja jest organem opiniodawczo-doradczym.
3. Do zadań Komisji należy:
 - 1) opiniowanie wniosków w sprawie wydania zezwoleń ministra właściwego do spraw rolnictwa, dotyczących:
 - a) wprowadzania na polski obszar celny środków ochrony roślin niedopuszczonych do obrotu i stosowania, do celów naukowo-badawczych oraz do badań związanych z rejestracją tych środków,
 - b) dopuszczania środków ochrony roślin do obrotu i stosowania,

- 2) dokonywanie okresowej oceny środków ochrony roślin będących w obrocie i stosowaniu pod względem ich zgodności z warunkami określonymi w etykiecie - instrukcji stosowania,
 - 3) opiniowanie jednostek naukowo-badawczych w zakresie zdolności do wykonywania badań dotyczących skuteczności działania środków ochrony roślin,
 - 4) przygotowywanie opinii dotyczących substancji biologicznie czynnych - ocena zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska,
 - 5) wyrażanie opinii o celowości wydania jednorazowego zezwolenia na dopuszczenie do obrotu i stosowania środka ochrony roślin, o którym mowa w art. 17 ust. 4.
4. Komisja składa się z 13 członków:
- 1) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw rolnictwa,
 - 2) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw środowiska,
 - 3) dwóch przedstawicieli ministra właściwego do spraw zdrowia,
 - 4) siedmiu spośród przedstawicieli nauk rolniczych i weterynaryjnych.
5. Członków Komisji powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa.
6. Członkowie Komisji wymienieni w ust. 4 pkt 2 i 3 powoływani są odpowiednio na wniosek ministra właściwego do spraw środowiska i ministra właściwego do spraw zdrowia.
7. Kadencja członków Komisji trwa 4 lata.
8. Komisja działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, zatwierdzonego przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.
9. Miesięczne wynagrodzenie członków Komisji ustala się jako mnożnik 0,5 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw za ostatni miesiąc poprzedniego kwartału, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.
10. Zamiejscowym członkom Komisji przysługuje zwrot kosztów podróży i zakwaterowania na obszarze kraju.
11. Wynagrodzenie oraz zwrot kosztów podróży i zakwaterowania wypłacane są z budżetu państwa z części, którymi dysponuje minister właściwy do spraw rolnictwa.

Art. 16.

1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania, z zastrzeżeniem ust. 2, powinno określać w szczególności:
- 1) nazwę środka ochrony roślin i jego producenta lub importera,
 - 2) zawartość substancji biologicznie czynnych, z określeniem ich nazw chemicznych i zwyczajowych oraz ich producenta,
 - 3) wymagania jakościowe środka ochrony roślin,
 - 4) klasyfikację w zakresie toksyczności dla ludzi, pszczoł oraz organizmów wodnych,
 - 5) treść etykiety-instrukcji stosowania w języku polskim.

2. Zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania organizmów żywych powinno określać w szczególności:
 - 1) nazwę i charakterystykę organizmu żywego oraz oznaczenie producenta lub importera, o którym mowa w art. 15 ust. 1,
 - 2) organizmy szkodliwe, przeciw którym organizm ten będzie stosowany,
 - 3) treść etykiety-instrukcji stosowania w języku polskim.

Art. 17.

1. Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania wydaje się, z zastrzeżeniem ust. 2, na okres 10 lat.
2. W razie gdy środek zawiera substancję biologicznie czynną, która nie wchodzi w skład innych już dopuszczonych do obrotu i stosowania środków ochrony roślin, pierwsze zezwolenie na dopuszczenie tego środka można wydać na okres do 3 lat.
3. Producent lub importer, posiadający zezwolenie na dopuszczenie do obrotu i stosowania środka ochrony roślin ubiegający się o kontynuowanie jego obrotu i stosowanie, występuje z wnioskiem o wydanie zezwolenia najpóźniej 18 miesięcy przed upływem ważności posiadanego zezwolenia.
4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia oraz ministra właściwego do spraw środowiska, w szczególnie uzasadnionych wypadkach może jednorazowo zezwolić na dopuszczenie do obrotu i stosowania, na określonych warunkach, środka ochrony roślin w określonej ilości bez uprzedniego przeprowadzenia badań, o których mowa w art. 15 ust. 2 pkt 1.

Art. 17a.

1. Minister właściwy do spraw rolnictwa prowadzi rejestr środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu i stosowania, zwany dalej „rejestrem”.
2. Rejestr jest jawny.
3. Rejestr, z zastrzeżeniem ust. 4, zawiera:
 - 1) nazwę środka ochrony roślin i oznaczenie producenta lub importera,
 - 2) dane o zawartości substancji biologicznie czynnych, z określeniem ich nazw chemicznych i zwyczajowych oraz ich producenta,
 - 3) klasyfikację w zakresie toksyczności dla ludzi, pszczoł oraz organizmów wodnych.
4. W przypadku środków ochrony roślin będących organizmami żywymi rejestr zawiera:
 - 1) nazwę handlową środka ochrony roślin, nazwę gatunkową i stanowisko systematyczne organizmu żywego oraz oznaczenie producenta lub importera,
 - 2) nazwy organizmów szkodliwych, przeciw którym organizm żywy może być stosowany.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa na wniosek społeczno-zawodowych organizacji rolniczych, izb rolniczych lub innych zawodowych organizacji rolników i leśników, po uzyskaniu zgody producenta lub importera posiadającego zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania oraz po przeprowadzeniu badań i uzyskaniu opinii, o których mowa w art. 15 ust. 2,

może w drodze decyzji rozszerzyć zakres upraw, na których środek ochrony roślin będzie stosowany.

6. Koszty przeprowadzenia badań i wydania opinii ponoszą organizacje, o których mowa w ust. 5.

Art. 18.

Zezwolenie na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania może zostać cofnięte w razie nieprzestrzegania zawartych w nim warunków, stwierdzenia nieprzydatności środka do zastosowania zgodnie z jego przeznaczeniem lub ujawnienia nieznanych dotychczas okoliczności dotyczących szkodliwego oddziaływania środka na zdrowie ludzi i zwierząt oraz środowisko, co znalazło potwierdzenie w wynikach badań naukowych.

Art. 19.

Po upływie terminu ważności zezwolenia na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu i stosowania, środek ten może być w obrocie do czasu upływu okresu jego ważności, lecz nie dłużej niż rok od dnia upływu terminu ważności zezwolenia.

Art. 20.

1. Środki ochrony roślin, z wyjątkiem organizmów żywych, dopuszczone do obrotu i stosowania klasyfikuje się w zakresie toksyczności oddzielnie dla ludzi, pszczoł oraz organizmów wodnych jako:
 - 1) bardzo toksyczne,
 - 2) toksyczne,
 - 3) szkodliwe,
 - 4) pozostałe.
2. Klasyfikacja środków ochrony roślin w zakresie toksyczności dla pszczoł nie dotyczy tych środków, których zakres i sposób stosowania wykluczają możliwość zetknięcia się z pszczołami.

Art. 21.

1. W obrocie mogą znajdować się środki ochrony roślin wyłącznie w oryginalnych, szczelnie zamkniętych opakowaniach.
2. Na każdym opakowaniu środka ochrony roślin należy zamieścić etykietę - instrukcję stosowania oraz datę produkcji i okres ważności środka ochrony roślin wykonane w sposób zapewniający czytelność i trwałość.
3. Termin ważności środka ochrony roślin może być, na wniosek jego posiadacza, przedłużony przez jednostkę organizacyjną upoważnioną przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, po przeprowadzeniu badań stwierdzających przydatność danego środka ochrony roślin do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem; koszty badania ponosi zainteresowany posiadacz.
4. Na opakowaniach wprowadzonego do obrotu materiału siewnego zawierającego środek ochrony roślin powinna być zamieszczona nazwa tego środka, nazwa jego substancji biologicznie czynnej i jego klasa toksyczności dla ludzi oraz data zaprawienia nasion.

Art. 22.

1. Z zagranicy mogą być wprowadzane na polski obszar celny środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu i stosowania, z zastrzeżeniem ust. 2, których okres ważności w dniu przywozu wynosi co najmniej 18 miesięcy, w szczelnych opakowaniach i z etykietami-instrukcjami stosowania w języku polskim, o których mowa w art. 21 ust. 2.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy organizmów żywych.
3. Minister właściwy do spraw rolnictwa może, w drodze decyzji, zezwolić na wprowadzenie na polski obszar celny środków ochrony roślin niedopuszczonych do obrotu i stosowania, niezbędnych do:
 - 1) celów naukowo-badawczych, na wniosek jednostki naukowo-badawczej przeprowadzającej te badania,
 - 2) badań związanych z rejestracją tych środków, na wniosek zainteresowanego producenta lub importera, zaopiniowany przez podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 1.
4. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, zawiera:
 - 1) nazwę środka ochrony roślin,
 - 2) oznaczenie producenta lub importera, jego siedzibę i adres,
 - 3) nazwę i zawartość substancji biologicznie czynnej z określeniem producenta,
 - 4) określenie gatunków roślin i organizmów szkodliwych, na których prowadzone będą badania w celu stwierdzenia skuteczności działania środka ochrony roślin,
 - 5) określenie jednostki organizacyjnej, która będzie prowadziła badania dotyczące skuteczności działania środka ochrony roślin,
 - 6) określenie ilości środka niezbędnej do przeprowadzenia badań.
5. Do wniosku należy dołączyć opinię podmiotu, o którym mowa art. 15 ust. 2 pkt 1.

Art. 23.

1. Prowadzenie konfekcjonowania środków ochrony roślin lub obrotu nimi wymaga, z zastrzeżeniem ust. 2, uzyskania zezwolenia wojewódzkiego inspektora właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy producentów środków ochrony roślin, którzy uzyskali zezwolenie na ich dopuszczenie do obrotu i stosowania.
3. Przedsiębiorca ubiegający się o uzyskanie zezwolenia na prowadzenie konfekcjonowania środków ochrony roślin lub obrotu nimi powinien posiadać pomieszczenia dostosowane do prowadzenia tej działalności, na których użytkowanie uzyskał pozwolenie wynikające z odrębnych przepisów.
4. Konfekcjonowanie środków ochrony roślin można prowadzić za zgodą producenta lub importera środka i po uzgodnieniu z nim rodzaju opakowań.
5. Czynności związane z konfekcjonowaniem środków ochrony roślin i obrotem nimi mogą wykonywać wyłącznie osoby przeszkolone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora i posiadające dokument poświadczający ukończenie szkolenia.

Art. 24.

1. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie konfekcjonowania środków ochrony roślin lub obrotu nimi, poza wymaganiami określonymi w ustawie z dnia 19 listopada 1999 r. - Prawo działalności gospodarczej (Dz.U. Nr 101, poz. 1178 oraz z 2000 r. Nr 86, poz. 958) powinien zawierać informacje o miejscu prowadzenia konfekcjonowania lub obrotu oraz o pomieszczeniach, w których mają być przechowywane środki ochrony roślin.
2. Do wniosku dołącza się:
 - 1) dokument poświadczający ukończenie szkolenia, o którym mowa w art. 23 ust. 5, przez osoby mające wykonywać czynności związane z konfekcjonowaniem środków ochrony roślin lub obrotem nimi,
 - 2) pozwolenie, o którym mowa w art. 23 ust. 3.
3. Jeżeli konfekcjonowanie środków ochrony roślin i obrót nimi mają być prowadzone na terenie województwa, które nie jest właściwe ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania przedsiębiorcy, do wniosku powinna być dołączona pozytywna opinia wojewódzkiego inspektora z tego województwa, dotycząca spełnienia warunków niezbędnych do prowadzenia tej działalności.

Art. 25.

Wojewódzki inspektor odmówi wydania zezwolenia albo pozytywnej opinii, o której mowa w art. 24 ust. 3, jeżeli nie zostaną spełnione warunki określone w art. 23 i 24.

Art. 25a.

Zezwolenie na prowadzenie konfekcjonowania środków ochrony roślin lub obrotu nimi zostaje cofnięte w razie nieprzestrzegania przepisów dotyczących obrotu tymi środkami lub ich konfekcjonowania.

Art. 26.

1. Osoby stosujące środki ochrony roślin oraz nabywające środki ochrony roślin zaliczone do bardzo toksycznych i toksycznych dla ludzi powinny być przeszkolone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora i posiadać świadectwo ukończenia szkolenia.
2. Osoby prowadzące obrót środkami ochrony roślin są obowiązane prowadzić ewidencję nabywców środków ochrony roślin zaliczonych do bardzo toksycznych i toksycznych dla ludzi.

Art. 27.

1. Zabrania się:
 - 1) sprzedaży środków ochrony roślin:
 - a) zaliczonych do bardzo toksycznych i toksycznych dla ludzi, osobom nie posiadającym świadectwa ukończenia szkolenia, o którym mowa w art. 26 ust. 1,
 - b) po upływie ich terminu ważności,
 - c) w opakowaniach zastępczych,

- d) przy zastosowaniu automatów lub samoobsługi, w handlu określonym oraz osobom nietrzeźwym lub niepełnoletnim,
 - e) w pomieszczeniach, w których prowadzona jest sprzedaż żywności i pasz,
- 2) podawania informacji, które mogą wskazywać, że określony środek ochrony roślin można stosować także na inne rośliny, w większych dawkach, w wyższych stężeniach, w innych terminach lub z zastosowaniem krótszych okresów karencji i prewencji, niż to zostało podane w etykiecie-instrukcji stosowania,
2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie dotyczy wyników prac naukowo-badawczych publikowanych w wydawnictwach naukowych.

Art. 28.

W sprawach koncesjonowania obrotu i konfekcjonowania środków ochrony roślin nie uregulowanych w ustawie stosuje się odpowiednio przepisy o działalności gospodarczej.

Art. 29.

1. Środki ochrony roślin można stosować wyłącznie do celów określonych w etykiecie-instrukcji stosowania i ściśle według podanych w niej zaleceń w taki sposób, aby nie dopuścić do zagrożenia zdrowia ludzi, zwierząt i skażenia środowiska oraz uwzględniając w pierwszej kolejności biologiczne, hodowlane i agrotechniczne metody ochrony roślin, które pozwalają ograniczyć stosowanie chemicznych środków ochrony roślin do niezbędnego minimum.
2. Przepis ust. 1 nie dotyczy prac naukowo-badawczych i doświadczeń wdrożeniowych.

Art. 30.

1. Na roślinach uprawianych w strefach ochronnych źródeł, ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk i otulin parków narodowych można stosować tylko określone środki ochrony roślin.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, na podstawie prowadzonego rejestru, ogłasza corocznie, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz środków ochrony roślin dopuszczonych do obrotu i stosowania, w tym również dopuszczonych do stosowania w strefach ochronnych źródeł i ujęć wody oraz na terenie uzdrowisk, otulin parków narodowych oraz rezerwatów przyrody, z określeniem ich producenta lub importera, o którym mowa w art. 15 ust. 1, zawartości substancji biologicznie czynnej, klasyfikacji w zakresie toksyczności dla ludzi, jeżeli jest określona, oraz terminu ważności zezwolenia.
3. Materiał siewny, zawierający środki ochrony roślin dopuszczone do obrotu i stosowania przez ministra właściwego do spraw rolnictwa, może być stosowany tylko do siewu lub sadzenia.

Art. 31.

Posiadacze są obowiązani do przestrzegania okresów karencji i prewencji przy stosowaniu środków ochrony roślin.

Art. 32.

1. Posiadacze są obowiązani do prowadzenia ewidencji zabiegów wykonywanych przy użyciu środków ochrony roślin, która powinna obejmować rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, powierzchnie, na których wykonano zabiegi, terminy ich wykonywania oraz nazwy zastosowanych środków ochrony roślin i ich dawki.
2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna być przechowywana przez co najmniej cztery lata od dnia wykonania zabiegu.

Art. 33.

W razie stwierdzenia, że środek ochrony roślin nie jest dopuszczony do obrotu i stosowania, jest sfałszowany lub z innej przyczyny nie odpowiada ustalonym wymaganiom jakościowym, wojewódzki inspektor nakazuje jego wycofanie z obrotu i stosowania.

Art. 34.

W razie zagrożenia zdrowia ludzi, zwierząt lub skażenia środowiska, wojewoda po zasięgnięciu opinii wojewódzkiego inspektora sanitarnego, w drodze rozporządzenia, może:

- 1) zakazać, ograniczyć lub uzależnić stosowanie środków ochrony roślin od spełnienia określonych warunków,
- 2) zakazać uprawy niektórych roślin na gruntach, na których zastosowano określone środki ochrony roślin.

Art. 35.

1. Środki ochrony roślin stosuje się sprzętem sprawnym technicznie, który użyty zgodnie z przeznaczeniem, zapewni skuteczne zwalczanie organizmów szkodliwych i nie spowoduje szkodliwego wpływu na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko.
2. Zabiegi w zakresie stosowania środków ochrony roślin w produkcji rolnej i leśnictwie mogą być wykonywane tylko przez osoby przeszkolone przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin, właściwego ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej i posiadające dokument potwierdzający ukończenie szkolenia.
3. Wojewódzki inspektor wydaje, na wniosek jednostki organizacyjnej, decyzję administracyjną o upoważnieniu jej do prowadzenia szkoleń obejmujących wykonywanie zabiegów przy użyciu środków ochrony roślin.
4. Wojewódzki inspektor może, w drodze decyzji administracyjnej, cofnąć jednostce organizacyjnej wydane upoważnienie do prowadzenia szkoleń, o którym mowa w ust. 3, jeżeli jednostka przestała spełniać warunki określone w ust. 5.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dla jednostki organizacyjnej prowadzącej szkolenia w za-

kresie wykonywania zabiegów środkami ochrony roślin uwzględniając warunek posiadania przez nią wykwalifikowanej kadry i zagwarantowania rzetelnego przeprowadzania szkoleń.

Art. 36.

1. Opryskiwacze ciągnikowe i samobieżne polowe lub sadownicze, zwane dalej „opryskiwaczami” mogą być wprowadzane do obrotu, jeżeli ich sprawność techniczna została potwierdzona badaniami przeprowadzonymi przez jednostki organizacyjne upoważnione przez wojewódzkiego inspektora ochrony roślin.
2. Opryskiwacze będące w eksploatacji podlegają badaniom, o których mowa w ust. 1.
3. Badania sprawności technicznej opryskiwaczy powinny być przeprowadzane w odstępach czasu nie dłuższych niż 2 lata.
4. Wojewódzki inspektor upoważnia jednostkę organizacyjną do przeprowadzania badań sprawności technicznej opryskiwaczy na jej wniosek.
5. Upoważnienia jednostek organizacyjnych do przeprowadzania badań, o których mowa w ust. 1 i 2, dokonują w drodze decyzji administracyjnej wojewódzcy inspektorzy właściwi ze względu na siedzibę jednostki organizacyjnej.
6. Wojewódzki inspektor może cofnąć jednostce organizacyjnej wydane upoważnienie do przeprowadzania badań sprawności technicznej opryskiwaczy, jeżeli nie spełnia warunków określonych w art. 36 ust. 8 pkt 1.
7. Minister właściwy do spraw rolnictwa, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” wykaz jednostek organizacyjnych upoważnionych do przeprowadzania badań opryskiwaczy oraz do prowadzenia szkoleń w zakresie stosowania środków ochrony roślin, z określeniem nazwy jednostki i adresem jej siedziby.
8. Minister właściwy do spraw rolnictwa, mając na względzie zapewnienie sprawności technicznej opryskiwaczy, umożliwiające precyzyjne stosowanie środków ochrony roślin oraz sposób przeprowadzania badań pozwalający na dokładną i wiarygodną ocenę sprawności technicznej opryskiwaczy, w drodze rozporządzenia, określi:
 - 1) szczegółowe wymagania dla jednostki organizacyjnej upoważnionej do przeprowadzania badań opryskiwaczy i potwierdzania wymaganej sprawności technicznej opryskiwaczy, biorąc pod uwagę posiadanie odpowiednich warunków lokalowych, właściwe wyposażenie techniczne i niezbędny sprzęt diagnostyczny, wykwalifikowaną kadrę pracowniczą i gwarancje prawidłowego przeprowadzania badań,
 - 2) szczegółowe zasady badań opryskiwaczy, odpłatności za nie w odniesieniu do:
 - a) badania ogólnego,
 - b) badania poszczególnych urządzeń opryskiwacza, które mogą być przeprowadzone jedynie w przypadku pozytywnego wyniku badania ogólnego,
 - c) dokumentacji dotyczącej badań,
 - 3) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki wymagania techniczne dla opryskiwaczy, mając na uwadze zapewnienie ochrony zdrowia ludzi, zwierząt oraz ochrony środowiska.

Art. 37.**1. Środki ochrony roślin na terenie otwartym stosuje się:****1) sprzętem naziemnym, jeżeli:**

- a) prędkość wiatru nie przekracza 3 m/s,
- b) miejsce stosowania środka ochrony roślin jest oddalone co najmniej 5 m od dróg publicznych i co najmniej 20 m od budynków mieszkalnych i zabudowań inwentarskich, pasiek, plantacji roślin zielarskich, ogrodów działkowych, rezerwatów przyrody, parków narodowych, stanowisk roślin objętych ochroną gatunkową, wód powierzchniowych oraz od granicy wewnętrznego terenu ochrony strefy pośredniej źródeł i ujęć wody.

2) sprzętem agrolotniczym, jeżeli:

- a) wyposażony jest on w specjalne do tego celu urządzenia oraz gdy do środka ochrony roślin zostanie dodana substancja obciążająca,
- b) prędkość wiatru wynosi od 0,5 do 3 m/s, a wilgotność względna powietrza nie jest mniejsza niż 60%,
- c) powierzchnia upraw, na której stosuje się środki ochrony roślin, wynosi co najmniej 30 ha i jest oddalona od obiektów, o których mowa w pkt 1 lit. b), co najmniej 500 m, przy kierunku wiatru w stronę tych obiektów.

2. Uprawy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b) i pkt 2 lit. c), na które został zniesiony środek ochrony roślin lub istnieje podejrzenie o takie zniesienie, powinny być objęte właściwą karencją.**3. Zastrzeżenie określone w ust. 1 pkt 1 lit. b) nie dotyczy dróg publicznych zaliczonych do kategorii dróg gminnych.****4. Zabrania się:**

- 1) stosowania sprzętem agrolotniczym środków ochrony roślin zaliczonych do bardzo toksycznych i toksycznych dla ludzi oraz środków chwastobójczych i desykantów,
- 2) zakładania w odległości mniejszej niż 20 m od obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b), upraw wymagających intensywnego stosowania środków ochrony roślin,
- 3) stosowania środków ochrony roślin niezgodnie z okresami prewencji dla pszczół.

Art. 38.**1. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia oraz ministrem właściwym do spraw środowiska, określi, w drodze rozporządzenia:**

- 1) szczegółowe zasady wydawania zezwoleń na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania, w tym:
 - a) szczegółowe wymagania, jakim powinny odpowiadać wnioski o wydanie zezwolenia na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu i stosowania,
 - b) zakres szczegółowej dokumentacji środka ochrony roślin, niezbędnej do przeprowadzenia badań skuteczności jego działania i wydania opinii w

sprawie jego szkodliwości dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz dla środowiska,

- c) zakres badań mających na celu sprawdzenie skuteczności działania środka i podmiot, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 1, oraz niezbędne wymagania dotyczące uzyskania upoważnienia jednostki do prowadzenia badań skuteczności działania środka ochrony roślin,
- d) jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania opinii w sprawie szkodliwości środka dla zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska,
- e) jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania opinii w sprawie jakości substancji biologicznie czynnej,
- f) zasady klasyfikacji środków ochrony roślin w zakresie toksyczności dla ludzi, pszczoł i organizmów wodnych oraz jednostki organizacyjne właściwe do klasyfikacji tych środków,
- g) wymagania dotyczące treści etykiet-instrukcji stosowania środków ochrony roślin i opakowań,

2) substancje biologicznie czynne, wchodzące w skład środków ochrony roślin:

- a) których stosowanie jest zabronione,
- b) mogące mieć szkodliwy wpływ w określonych sytuacjach na zdrowie ludzi, zwierząt oraz środowisko oraz zakres ograniczenia stosowania środków ochrony roślin zawierających te substancje.

2. Wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw rolnictwa powinien brać pod uwagę bezpieczeństwo zdrowia ludzi i zwierząt oraz ewentualny niekorzystny wpływ środka ochrony roślin na środowisko a także potrzebę uzyskiwania wiarygodnych wyników badań, mając na względzie spełnienie wymagań określonych w międzynarodowych standardach z zakresu ochrony roślin.

Rozdział 5

Inspekcja Ochrony Roślin

Art. 39.

1. Tworzy się Inspekcję Ochrony Roślin, zwaną dalej „Inspekcją”, właściwą w sprawach nadzoru nad ochroną roślin uprawnych.
2. Inspekcja podlega ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.
3. Inspekcja jest finansowana na zasadach określonych w prawie budżetowym dla państwowych jednostek budżetowych.

Art. 40.

Do zadań Inspekcji należy nadzór nad ochroną roślin uprawnych, a w szczególności:

- 1) kontrola roślin lub powierzchni pod ich uprawą oraz składowanych roślin i produktów roślinnych w celu stwierdzenia występowania i rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych,
 - 1a) świadczenie usług w zakresie pobierania prób, badań laboratoryjnych, oceny stanu fitosanitarnego roślin oraz szkoleń z zakresu ochrony roślin,

- 1b) wyznaczanie stref porażenia organizmami szkodliwymi, stref bezpieczeństwa oraz określanie patotypów tych organizmów,
- 2) wydawanie świadectw zdrowotności,
- 3) ocena stanu zagrożenia roślin przez organizmy szkodliwe,
- 4) pobieranie próbek oraz badanie roślin, produktów roślinnych, gleby i podłoży na obecność organizmów szkodliwych,
- 4a) pobieranie próbek środków ochrony roślin znajdujących się w obrocie w celu dokonania kontroli ich jakości,
- 5) ewidencja występowania lub podejrzenie o występowanie organizmów szkodliwych, podlegających obowiązkowi zwalczania, oraz ustalenie obszaru gruntów opanowanych przez te organizmy,
- 6) ustalanie i doskonalenie metod oraz terminów zwalczania organizmów szkodliwych, a także zapobiegania ich rozprzestrzenianiu się,
- 7) kontrola fitosanitarna roślin, produktów roślinnych, przedmiotów oraz środków transportu na przejściach granicznych i na terenie kraju,
- 8) wystawianie świadectw fitosanitarnych,
- 9) zawiadamianie organizacji ochrony roślin kraju eksportującego o zatrzymaniu lub zniszczeniu porażonych roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów,
- 10) kontrola zabiegów oczyszczania, odkażania, przerobu i odkażania obiektów, przedmiotów, środków transportu i gleby,
- 11) wydawanie zezwoleń na konfekcjonowanie środków ochrony roślin lub obrót nimi,
- 12) nadzór nad obrotem, magazynowaniem i stosowaniem środków ochrony roślin oraz przestrzeganiem okresów karencji i prewencji,
- 13) nadzór nad stanem technicznym sprzętu do wykonywania zabiegów ochrony roślin,
- 14) upoważnianie jednostek organizacyjnych do prowadzenia szkoleń,
- 15) wydawanie decyzji i tytułów egzekucyjnych,
- 15a) przekazywanie ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa danych dotyczących ilości zużytych środków ochrony roślin,
- 16) podejmowanie innych działań przewidzianych przepisami niniejszej ustawy.

Art. 41.

1. Zadania Inspekcji określone w art. 40 wykonują następujące organy:
 - 1) Główny Inspektor Ochrony Roślin, zwany dalej "Głównym Inspektorem",
 - 2) wojewoda przy pomocy wojewódzkiego inspektora jako kierownika wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin wchodzącego w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.
2. Wojewódzki inspektor wykonuje w imieniu wojewody zadania i kompetencje Inspekcji określone w ustawie i przepisach odrębnych.

Art. 42.

1. Główny Inspektor jest centralnym organem administracji rządowej podległym ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa.
2. Głównego Inspektora powołuje i odwołuje Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw rolnictwa.
3. Zastępców Głównego Inspektora powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw rolnictwa, na wniosek Głównego Inspektora.
4. Główny Inspektor wykonuje zadania przy pomocy Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin.
5. Organizację Głównego Inspektoratu Ochrony Roślin określa statut nadany, w drodze rozporządzenia, przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Art. 43.

1. Wojewódzki inspektor działa na terenie województwa.
2. Wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek Głównego Inspektora.
3. Wojewódzki inspektor wykonuje zadania przy pomocy wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin.
4. Zastępcę wojewódzkiego inspektora powołuje i odwołuje wojewoda na wniosek wojewódzkiego inspektora.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, zasady organizacji wojewódzkich inspektoratów ochrony roślin.

Art. 43a.

1. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora, może tworzyć zamiejscowe delegatury wojewódzkiego inspektoratu ochrony roślin. Kierownik delegatury może, z upoważnienia wojewódzkiego inspektora, prowadzić sprawy i wydawać na terenie swojego działania decyzje administracyjne.
2. Wojewoda, na wniosek wojewódzkiego inspektora lub za jego zgodą, może powierzyć, w drodze porozumienia, prowadzenie spraw z zakresu właściwości wojewódzkiego inspektora, w tym wydawanie w jego imieniu decyzji administracyjnych, organom powiatów położonych na terenie województwa.

Art. 43b.

Wojewódzki inspektor może upoważnić pracowników wojewódzkiego inspektoratu oraz pracowników delegatur do wykonywania kontroli fitosanitarnej i wydawania w jego imieniu decyzji administracyjnych.

Art. 44.

1. W rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w sprawach należących do zakresu zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, wojewódzki inspektor i jako organ wyższego stopnia - Główny Inspektor.

2. Do obowiązków wynikających z decyzji organów Inspekcji stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
3. Organy Inspekcji używają pieczęci okrągłej z wizerunkiem orła.

Art. 46.

Główny Inspektor, wojewódzcy inspektorzy oraz upoważnieni przez nich pracownicy Inspekcji uprawnieni są do:

- 1) wstępu na grunty, w tym leśne, i do obiektów, w których są lub były uprawiane lub przechowywane rośliny, produkty roślinne i środki ochrony roślin, oraz do środków transportu służących do przewożenia roślin i produktów roślinnych, a także do bezpłatnego pobierania za pokwitowaniem próbek roślin, produktów roślinnych, gleby, podłoży i środków ochrony roślin, w ilościach niezbędnych do wykonywania badań,
- 2) wstępu na teren morskich i rzecznych portów, przystani, a także lotnisk, stacji kolejowych, urzędów pocztowych, lądowych przejść granicznych,
- 3) kontroli dokumentów i żądania wyjaśnień dotyczących stanu fitosanitarnego roślin, uprawy, przewożenia, przechowywania i obrotu roślinami uprawnymi, zwalczania organizmów szkodliwych oraz obrotu i stosowania środków ochrony roślin.

Art. 47.

1. Pracownicy Inspekcji Ochrony Roślin podczas wykonywania czynności służbowych związanych z graniczną kontrolą fitosanitarną są obowiązani do noszenia umundurowania i odznaki Inspekcji.
2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, określi, w drodze rozporządzenia, zasady przydziału, wzory i kolor umundurowania oraz wzór odznaki, a także stanowiska pracy, na których zatrudnione osoby są uprawnione do ich noszenia, w zależności od rodzaju i zakresu wykonywanych zadań.

Art. 47a.

1. Wpływy Inspekcji uzyskiwane za świadczenie usług w zakresie:
 - 1) pobierania prób, badań laboratoryjnych oraz oceny stanu fitosanitarnego roślin, produktów roślinnych oraz przedmiotów, wykonywanych doraźnie na zlecenie ich posiadaczy,
 - 2) szkoleń- są środkami specjalnymi w rozumieniu ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155 poz. 1014, z 1999 r. Nr 38, poz. 360, Nr 49, poz. 485, Nr 70, poz. 778 i Nr 110, poz. 1255 oraz z 2000 r. Nr 6, poz. 69, Nr 12, poz. 136, Nr 48, poz. 550 i Nr 95, poz. 1041) gromadzonymi na wyodrębnionym rachunku bankowym.
2. Usługi świadczone przez Inspekcję nie mogą być sprzeczne z jej ustawową działalnością.
3. Środkami specjalnymi dysponuje Główny Inspektor Ochrony Roślin oraz wojewódzcy inspektorzy ochrony roślin, zgodnie z rocznym planem finansowym **art. 45 skreślony** obejmującym przychody i wydatki środków specjalnych.

4. Środki specjalne mogą być przeznaczone na pokrycie kosztów wykonywanych usług, w szczególności na:
 - 1) pokrycie kosztów bieżących działalności laboratoriów,
 - 2) zakup sprzętu i wyposażenia laboratoryjnego,
 - 3) finansowanie badań i upowszechnianie wiedzy z zakresu ochrony roślin,
 - 4) dofinansowanie wydatków związanych z podnoszeniem kwalifikacji zawodowych pracowników Inspekcji.
5. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za usługi, o których mowa w ust. 1, mając na względzie rzeczywiste koszty, wynikające ze zużycia materiałów i stopnia ich pracochłonności.

art. 48 skreślony

Art. 49.

Wojewódzcy inspektorzy przy wykonywaniu swoich zadań są obowiązani współpracować z właściwymi organami administracji rządowej i organami jednostek samorządu terytorialnego.

Art. 49a.

1. Główny Inspektor ustala ogólne kierunki działania organów Inspekcji lub - w przypadku zaistnienia nadzwyczajnego zagrożenia fitosanitarnego - szczegółowe zasady postępowania wojewódzkich inspektorów, a także zasady ich współdziałania z innymi organami administracji publicznej.
2. Rada powiatu i sejmik województwa przynajmniej raz na rok rozpatrują informacje właściwego wojewódzkiego inspektora o działalności Inspekcji na obszarze powiatu lub województwa. Na żądanie właściwej rady gminy, rady powiatu lub sejmiku województwa informację taką właściwy wojewódzki inspektor jest obowiązany składać w każdym czasie.
3. W związku z przedłożoną informacją, o której mowa w ust. 2, radzie powiatu służy prawo do określania, w drodze uchwały, kierunków działania właściwego organu Inspekcji w celu zapewnienia na danym obszarze należytej ochrony roślin.
4. W przypadkach bezpośrednich zagrożeń fitosanitarnych starosta, wójt, burmistrz i prezydent miasta mogą wydać właściwemu organowi Inspekcji polecenie podjęcia działań zmierzających do usunięcia tego zagrożenia.
5. Uchwała podjęta na podstawie ust. 3 lub polecenie wydane na podstawie ust. 4 nie mogą dotyczyć wykonania konkretnych czynności służbowych ani określać sposobu wykonania zadania przez organy Inspekcji, lecz powinny ustalać przedmiot działania lub wskazywać stan niezgodny z prawem, o którego usunięciu chodzi.
6. Organ jednostki samorządu terytorialnego niezwłocznie informuje wojewódzkiego inspektora o podjęciu uchwały lub wydaniu polecenia, o których mowa w ust. 3-5.

Art. 49b.

1. Starosta, wójt, burmistrz i prezydent miasta ponoszą wyłączną odpowiedzialność za treść polecenia wydanego na podstawie art. 49a ust. 4.

2. Polecenie przekazane ustnie wymaga potwierdzenia na piśmie.
3. Polecenie podlega niezwłocznemu wykonaniu. Wojewódzki inspektor natychmiast przedkłada sprawę Głównemu Inspektorowi, jeżeli nie jest w stanie wykonać polecenia albo jeżeli polecenie narusza prawo.
4. Polecenie naruszające prawo jest nieważne. O nieważności polecenia rozstrzyga wojewoda.

Rozdział 6

Odpowiedzialność karna

Art. 50.

1. Kto:

- 1) uniemożliwia lub utrudnia Inspekcji wykonywanie czynności urzędowych,
- 2) wbrew obowiązkowi nie zawiadamia miejscowo właściwego organu Inspekcji lub organu gminy o występowaniu lub podejrzeniu występowania określonych organizmów szkodliwych (art. 3 ust. 2 pkt 1),
- 3) wbrew obowiązkowi nie zwalcza organizmów szkodliwych charakteryzujących się szczególną szkodliwością (art. 3 ust. 2 pkt 2),
- 4) wprowadza na polski obszar celny rośliny, produkty roślinne, przedmioty lub organizmy szkodliwe, których wprowadzanie jest zabronione (art. 8 ust. 1),
- 5) przeładowuje na terenie kraju przewożone rośliny, produkty roślinne i przedmioty, nie zawiadamiając o tym wojewódzkiego inspektora (art. 10 ust. 2),
- 6) uprawia lub wytwarza albo wprowadza na polski obszar celny określone rośliny, produkty roślinne i przedmioty lub prowadzi nimi obrót bez dopełnienia obowiązków związanych z rejestracją (art. 13a ust. 1 i 2),
- 7) wprowadza do obrotu rośliny, produkty roślinne i przedmioty niezaopatrzone w paszport, o którym mowa w art. 13f ust. 1,
- 8) wprowadza do strefy chronionej lub przemieszcza wewnątrz strefy chronionej zabronione organizmy szkodliwe, rośliny, produkty roślinne lub przedmioty, których wprowadzanie i przemieszczanie jest zabronione (art. 13 h ust. 3 pkt 2-4),
- 9) bez wymaganego zezwolenia na dopuszczenie do obrotu i stosowania lub wbrew jego warunkom wprowadza do obrotu lub stosuje środki ochrony roślin (art. 14 ust. 2),
- 10) wprowadza do obrotu zaprawiony materiał siewny zawierający środki ochrony roślin niedopuszczone do obrotu i stosowania (art. 14 ust. 3),
- 11) wprowadza do obrotu zaprawiony materiał siewny w opakowaniach nieodpowiadających warunkom, o których mowa w art. 21 ust. 4,
- 12) bez wymaganego zezwolenia lub wbrew jego warunkom prowadzi konfekcjonowanie środków ochrony roślin lub obrót nimi (art. 23 ust. 1),
- 13) nie prowadzi ewidencji nabywców środków ochrony roślin, zaliczanych do bardzo toksycznych i toksycznych dla ludzi (art. 26 ust. 2),

- 14) podaje informacje o środkach ochrony roślin w sposób, który wprowadza w błąd co do właściwości tych środków lub sposobu ich stosowania (art. 27 ust. 1 pkt 2),
 - 15) stosuje środki ochrony roślin w sposób niezgodny z etykietą - instrukcją stosowania lub z obowiązującymi zasadami ich stosowania (art. 29 oraz art. 37),
 - 16) stosuje niedozwolone środki ochrony roślin na roślinach uprawnych w strefach ochronnych źródeł, ujęć wody lub na terenach uzdrowisk, otulin parków narodowych, rezerwatów przyrody (art. 30 ust. 1),
 - 17) stosuje materiał siewny zawierający środki ochrony roślin do innych celów niż siew lub sadzenie (art. 30 ust. 3),
 - 18) stosując środki ochrony roślin, nie przestrzega okresów karencji lub okresów prewencji (art. 31),
 - 19) nie prowadzi ewidencji wykonywanych zabiegów przy użyciu środków ochrony roślin (art. 32),
 - 20) stosuje środki ochrony roślin lub uprawia rośliny wbrew zakazom, ograniczeniom lub warunkom określonym przez wojewodę (art. 34),
 - 21) wykonuje zabiegi środkami ochrony roślin niemając wymaganego dokumentu potwierdzającego ukończenie szkolenia (art. 35 ust. 2),
 - 22) stosuje środki ochrony roślin sprzętem niesprawnym technicznie (art. 35 ust. 1) lub uchyla się od obowiązku przeprowadzania technicznego badania opryskiwaczy (art. 36),
 - podlega karze aresztu albo karze grzywny.
3. W wypadkach określonych w ust. 1 orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

ust. 2 w art. 50 skreślony

Rozdział 7

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 51.

1. Do obowiązków w zakresie zwalczania organizmów szkodliwych, które wynikają z decyzji administracyjnych wydanych przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.
2. Termin ważności zezwoleń stałych na dopuszczenie środków ochrony roślin do obrotu, wydanych na podstawie dotychczasowych przepisów - wynosi 10 lat, licząc od dnia wydania zezwolenia, natomiast zezwoleń tymczasowych - 3 lata od dnia wydania zezwolenia.
3. Środki ochrony roślin, o których mowa w ust. 2, należy zaliczyć do odpowiednich klas toksyczności, zgodnie z art. 20, w terminie jednego roku od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 52.

Przedsiębiorcy, prowadzący w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy konfekcjonowanie i obrót środkami ochrony roślin, tracą prawo do dalszego prowadzenia tej

działalności, jeżeli w terminie jednego roku nie wystąpią do właściwego wojewódzkiego inspektora o udzielenie wymaganych koncesji.

Art. 53.

Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie zakończonych do tego dnia decyzją ostateczną, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 54.

1. Wojewódzcy inspektorzy wstępują, z dniem wejścia w życie ustawy, w stosunki prawne odpowiednich wojewódzkich stacji kwarantanny i ochrony roślin.
2. Mienie stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie wojewódzkich stacji kwarantanny i ochrony roślin, przechodzi z tym dniem w zarząd wojewódzkich inspektoratów.
3. Nabycie zarządu mienia określonego w ust. 1 stwierdzają, w drodze decyzji, regionalne organy rządowej administracji ogólnej.
4. Do zarządu, o którym mowa w ust. 1 i 2, stosuje się przepisy o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości.

Art. 55.

Pracownicy dotychczasowych wojewódzkich stacji kwarantanny i ochrony roślin oraz inspektoratu kwarantanny roślin stają się pracownikami Inspekcji.

Art. 59.

Traci moc ustawa z dnia 16 lutego 1961 r. o ochronie roślin uprawnych przed chorobami, szkodnikami i chwastami (Dz.U. Nr 10, poz. 55, z 1989 r. Nr 35, poz. 192 i z 1990 r. Nr 34, poz. 198).

Art. 60.

Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 23 ust. 1, art. 25 pkt 1, art. 26 ust. 1, art. 27 ust. 1 pkt 1 lit. a), które wchodzi w życie po upływie roku od dnia ogłoszenia, i art. 36, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1999 r.

**art. 56-58 pominięte
(tekst w obwieszczeniu)**